

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ

П'ЯТА СЕКЦІЯ

СПРАВА «МАВРОДІЙ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF MAVRODIY V. UKRAINE)

(Заява № 32558/04)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

7 червня 2007 року

ОСТАТОЧНЕ

07.09.2007

Це рішення стане остаточним відповідно до умов, зазначених у п. 2 статті 44 Конвенції. Воно може підлягати редакційним виправленням

РІШЕННЯ У СПРАВІ «МАВРОДІЙ ПРОТИ УКРАЇНИ»

У справі «Мавродій проти України»

Європейський суд з прав людини (п'ята секція), засідаючи палатою, до складу якої увійшли:

п. П.Лоренцен (*P.Lorenzen*), Голова,
пані С.Ботучарова (*S.Botoucharova*),
п. В.Буткевич (*V.Butkevych*),
пані М.Цаца-Ніколовська (*M.Tsatsa-Nikolovska*),
пан Р.Маруст (*R.Maruste*),
пан Дж.Боррего Боррего (*J.Borrego Borrego*),
пані Р.Ягер (*R.Jaeger*), судді,

та пані К.Вестердік (*C.Westerdiek*), Секретар секції,
після обговорення в нарадчій кімнаті 15 травня 2007 року,
виносить таке рішення, що було прийняте того ж дня:

ПРОЦЕДУРА

1. Справа порушена проти України за заявою (№ 32558/04), поданою до Суду громадянином України п. Григорієм Яковичем Мавродієм (далі – заявник) 31 серпня 2004 року відповідно до статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція).

2. Уряд України був представлений його Уповноваженим п. Юрієм Зайцевим.

3. 15 травня 2006 року Суд вирішив направити скаргу за пунктом 1 статті 6 Конвенції стосовно невиконання рішень, винесених на користь заявника, на комунікацію Уряду. Відповідно до пункту 3 статті 29 Конвенції Суд вирішив розглядати питання щодо суті заяви і її прийнятності одночасно.

ЩОДО ФАКТІВ

I. ОБСТАВИНИ СПРАВИ

4. Заявник, п. Григорій Якович Мавродій, є громадянином України, який народився у 1931 році та проживає в Миколаєві. Він був єдиним власником та директором приватного будівельного підприємства «Примула».

5. 24 червня 1998 року арбітражний суд Одеської області зобов'язав Квартирно-експлуатаційну частину Чорноморського району Одеського військового округу виплатити підприємству заявника 21 350 грн¹ за договором підряду. Це рішення набуло законної сили, а виконавчий

¹ Приблизно 4477,11 євро.

РІШЕННЯ У СПРАВІ «МАВРОДІЙ ПРОТИ УКРАЇНИ»

лист було передано на виконання до виконавчої служби. Однак рішення не було виконано через відсутність коштів на поточному рахунку боржника.

6. 26 грудня 2001 року господарський суд Одеської області за клопотанням заявника видав наказ здійснити виконання рішення від 24 червня 1998 року шляхом накладення арешту на майно боржника.

7. 14 листопада 2002 року виконавчий лист було повернуто заявнику, оскільки виконавче провадження було закрито через відсутність коштів на рахунку боржника.

8. 23 грудня 2003 року господарський суд Одеської області ухвалив відмовити у задоволенні клопотання заявника про притягнення Міністерства оборони на стадії виконання у якості відповідача. 18 лютого 2004 року Одеський апеляційний господарський суд залишив цю ухвалу без змін.

9. У березні 2004 року заявник подав позов до господарського суду м. Києва до Міністерства оборони та Квартирно-експлуатаційної частини Чорноморського району, вимагаючи компенсації за матеріальну та моральну шкоду, завдану невиконанням рішення від 24 червня 1998 року. 20 травня 2004 року позов заявника був залишений без розгляду через несплату судового збору.

10. Рішення, винесене на користь заявника арбітражним судом Одеської області 24 червня 1998 року, залишається невиконаним.

II. ВІДПОВІДНЕ НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

11. Відповідне національне законодавство було викладене у рішенні у справі «Войтенко проти України» (№ 18966/02, рішення від 27 липня 2004 року).

ЩОДО ПРАВА

I. СТВЕРДЖУВАНЕ ПОРУШЕННЯ ПУНКТУ 1 СТАТТІ 6 КОНВЕНЦІЇ

12. Заявник скаржився на невиконання державними органами рішення від 24 червня 1998 року у належний час. Він посилався на пункт 1 статті 6 Конвенції, у якій, зокрема, зазначено:

Пункт 1 статті 6

«Кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру...»

А. Щодо прийнятності

13. Уряд надав зауваження, оскаржені заявником, щодо вичерпання національних засобів юридичного захисту, подібні до тих, що вже були відхилені Судом у ряді рішень у справах стосовно невиконання судових рішень державними органами (див. рішення у справі «Войтенко проти України», згадане вище, пункти 28-32). Суд вважає, що ці зауваження слід відхилити з тих же підстав.

14. Суд робить висновок, що скарга заявника за п. 1 статті 6 Конвенції на затримку у виконанні рішення арбітражного суду Одеської області піднімає питання факту та права відповідно до Конвенції, визначення яких вимагає розгляду справи по суті. Суд не вбачає підстав для визнання цієї скарги неприйнятною. Тому Суд повинен оголосити її прийнятною.

Б. Щодо суті

15. У своїх зауваженнях Уряд стверджував, що не було порушення положень Конвенції відносно заявника.

16. Заявник не погодився.

17. Суд зазначає, що рішення, винесене на користь заявника, залишається невиконаним більше восьми років та десяти місяців.

18. Суд нагадує, що він уже визнавав порушення п. 1 статті 6 Конвенції у ряді подібних справ (див., наприклад, рішення у справі «Сокур проти України», № 35087/02, пункти 37-38, рішення від 22 лютого 2005 року).

19. Розглянувши всі подані матеріали, Суд вважає, що Уряд не надав жодних фактів чи доводів, що могли б переконати його дійти іншого висновку у цій справі.

20. Отже, було порушено п. 1 статті 6 Конвенції.

II. ІНШІ СКАРГИ

21. Заявник скаржився за статтею 3 Конвенції на те, що невиконання рішення, винесеного на його користь, спричинило погіршення його здоров'я та призвело до банкрутства його підприємства. Він також скаржився за пунктом 1 статті 6 Конвенції на несправедливий розгляд справи та результат провадження, порушеного ним у 2003-2004 роках.

22. Однак у світлі наданих матеріалів Суд вважає, що вони не вказують на наявність порушення прав та свобод, зазначених у Конвенції та у протоколах до неї.

23. Суд вважає, що ця частина заяви повинна бути оголошена неприйнятною як явно необґрунтована відповідно до пунктів 1, 3 та 4 статті 35 Конвенції.

III. ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

24. Стаття 41 Конвенції зазначає:

«Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє право відповідної Високої Договірної Сторони передбачає лише часткове відшкодування, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливую сатисфакцію».

A. Шкода

25. Заявник вимагав 70 000 грн² на відшкодування матеріальної шкоди (борг за судовим рішенням плюс індексація та відсотки) та 50 000 грн³ на відшкодування моральної шкоди.

26. Уряд стверджував, що вимоги заявника були надмірними та необґрунтованими.

27. Оскільки заявник вимагав суму, присуджену йому рішенням суду, Суд вважає, що Уряд повинен виплатити заявнику заборгованість, яка належить йому за рішенням суду (див. п. 5 вище), на відшкодування матеріальної шкоди. Що стосується решти вимог заявника щодо справедливої сатисфакції, Суд, здійснюючи свою оцінку на засадах справедливості, як цього вимагає стаття 41 Конвенції, присуджує заявнику 2600 (дві тисячі шістсот) євро на відшкодування моральної шкоди.

Б. Судові витрати

28. Заявник не заявив жодних вимог в цій частині. Тому Суд нічого йому не присуджує.

В. Пеня

29. Суд вважає належним призначити пеню, виходячи з розміру граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, плюс три відсотки.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* скаргу за п. 1 статті 6 Конвенції щодо невиконання рішення, винесеного на користь заявника, прийнятною, а решту його скарг неприйнятними;

² 11 173 євро.

³ 7980 євро.

РІШЕННЯ У СПРАВІ «МАВРОДІЙ ПРОТИ УКРАЇНИ»

2. *Постановляє*, що було порушено п. 1 статті 6 Конвенції;

3. *Постановляє*, що:

(а) протягом трьох місяців з дня, коли рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна виплатити заявнику заборгованість, яка досі йому належить за невиконаним рішенням, а також 2600 (дві тисячі шістсот) євро моральної шкоди;

(б) вказані вище суми повинні бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу, з урахуванням будь-якого податку, який може бути стягнуто з заявника;

(в) зі сплином зазначеного тримісячного строку і до повного розрахунку на цю суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, плюс три відсотки;

4. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.

Вчинено англійською мовою і повідомлено в письмовій формі 7 червня 2007 року відповідно до пунктів 2 і 3 правила 77 Регламенту Суду.

Клаудія ВЕСТЕРДІК
(*C.Westerdiek*)
Секретар

Пеер ЛОРЕНЦЕН
(*P.Lorenzen*)
Голова